

Media

SCENARIUSZE ZAJĘĆ

Temat trzech zajęć:**Media publiczne. Czy media publiczne są konieczne w państwie demokratycznym? Jaką rolę mogą i powinny odgrywać?****KRÓTKI OPIS SCENARIUSZY**

Zestaw składa się z trzech zajęć lekcyjnych. Zajęcia mają na celu:

- 1.** Lekcja ma wprowadzić uczennice i uczniów do tematyki mediów publicznych: dostarczyć im najpotrzebniejszą wiedzę na temat funkcji i zadań mediów publicznych, sposobu ich finansowania, sposobu wyboru ich organów zarządczych. Uczniowie i uczennice samodzielnie wskazują różnice w funkcjonowaniu mediów komercyjnych a mediów publicznych.
- 2.** Lekcja jest poświęcona dyskusji między uczennicami i uczniami na temat tego, czy media publiczne są konieczne w państwie demokratycznym. Podczas dyskusji uczeń/uczennica wykorzystuje zdobyte podczas poprzednich zajęć informacje na temat mediów publicznych, wyraża własne zdanie na ten temat i uzasadnia je, jest otwarty/-a na odmienne poglądy.
- 3.** Lekcja dotyczy zaangażowania uczniów i uczennic w lokalny projekt młodzieżowy mający na celu przybliżenie im pracy mediów, dziennikarek i dziennikarzy. Uczeń/uczennica uczy się współpracy z innymi – planuje, dzieli się zadaniami i wywiązuje się z nich oraz korzysta z procedur i możliwości, jakie stwarzają obywatelom instytucje życia publicznego.

Scenariusze zajęć podzielone są na moduły. Nauczycielki i nauczyciele mogą dowolnie wykorzystywać proponowane moduły i modyfikować je, dostosowując do poziomu wiedzy i umiejętności uczniów i uczennic. Czas trwania ćwiczeń przewidziany w scenariuszu zakłada dynamiczną pracę podczas lekcji. Być może uczennice i uczniowie będą potrzebować jednak znacznie więcej czasu na wykonanie poszczególnych ćwiczeń. W tej sytuacji nauczyciel/nauczycielka może rozłożyć ćwiczenia na większą liczbę jednostek lekcyjnych lub zrezygnować z niektórych modułów.

Podstawa programowa:

NOWA PODSTAWA PROGRAMOWA – II ETAP EDUKACYJNY

Wiedza o społeczeństwie

- Cele kształcenia – wymagania ogólne: I. 3), 6); II. 1), 2); IV. 1), 3)
- Treści nauczania – wymagania szczegółowe: X. 1), 2)

Język polski

- Cele kształcenia – wymagania ogólne: III. 2, 4., 6); IV 1., 2)

STARA PODSTAWA PROGRAMOWA – III ETAP EDUKACYJNY

Wiedza o społeczeństwie

- Cele kształcenia – wymagania ogólne: I, II, III, IV
- Treści nauczania – wymagania szczegółowe: 6. 1), 2), 3)

Język polski

- Cele kształcenia – wymagania ogólne: I, III

STARA PODSTAWA PROGRAMOWA – IV ETAP EDUKACYJNY

Wiedza o społeczeństwie

- Cele kształcenia – wymagania ogólne: I, II, III
- Treści nauczania – wymagania szczegółowe: 14. 1), 2), 5), 7)

Język polski

- Cele kształcenia – wymagania ogólne: I, III

Lekcja 1

Temat: Media publiczne. Funkcje i zadania mediów w państwie demokratycznym.

PROPONOWANE CELE W JĘZYKU NAUCZYCIELKI/NAUCZYCIELA:

→ **Uczennice i uczniowie:**

- wymieniają funkcje i zadania mediów publicznych w Polsce, sposoby powoływania ich organów zarządczych i źródła ich finansowania;
- wskazują różnice między sposobem funkcjonowania mediów publicznych i komercyjnych w Polsce oraz mediów publicznych w Polsce i w Wielkiej Brytanii;
- rozróżniają opinie od faktów w przekazach medialnych.

PROPONOWANE CELE W JĘZYKU UCZNIA/UCZENNICY:

- dowiem się, czym zajmują się media publiczne w Polsce, jak wybierane są ich władze oraz jak są finansowane;
- poznam różnice w sposobie funkcjonowania mediów publicznych i komercyjnych w Polsce oraz mediów publicznych w Polsce i w Wielkiej Brytanii;
- przeciwicę odróżnianie opinii od faktów w przekazach medialnych.

Uwaga! Lekcja podzielona na moduły o łącznej długości 55 min.

SZCZEGÓŁOWY PRZEBIEG ZAJĘĆ:

- 1.** Wprowadź uczennice i uczniów w temat lekcji i przedstaw jej cele (np. prezentując je na tablicy multimedialnej). Poproś uczniów i uczennice, aby w parach przez krótką chwilę porozmawiali o tym, jak zrozumieli cele zajęć.
- (2 min)

MODUŁ 1 FUNKCJE I ZADANIA MEDIÓW PUBLICZNYCH

(13 min)

1. Poproś uczennice i uczniów, aby powiedzieli, jakie znają w Polsce media (nazwy, tytuły medium). Zapisuj je wszystkie na tablicy w odpowiednich kolumnach: telewizja, prasa, radio, internet.
2. Następnie zapytaj uczniów i uczennice, czy wiedzą, które ze wskazanych na tablicy mediów są mediami publicznymi.

media publiczne – stanowią własność Skarbu Państwa i są w dużej mierze finansowane z budżetu państwa, jak również realizują misję publiczną, tj. oferują całemu społeczeństwu i poszczególnym jego częściom zróżnicowane programy i inne usługi w zakresie informacji, publicystyki, kultury, rozrywki, edukacji i sportu, cechujące się pluralizmem, bezstronnością, wyważeniem i niezależnością, zgodnie z ustawą z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2017 r. poz. 1414, 2111)

Poproś uczniów i uczennice o wskazanie mediów publicznych wśród tych wymienionych na tablicy i podkreśl ich nazwy/tytuły. Określcie rodzaje pozostałych mediów wskazanych na tablicy: komercyjnych lub społecznych.

Nadawcą społecznym może być stowarzyszenie, fundacja lub instytucja kościelna/związek wyznaniowy, którego program upowszechnia działalność wychowawczą i edukacyjną, działalność charytatywną, respektuje chrześcijański system wartości oraz zmierza do ugruntowania tożsamości narodowej.

3. Przekaż uczniom i uczennicom materiał pomocniczy nr 1 i poproś o przypisanie do punktów 2-8 po jednym znanym im programie z telewizji publicznej lub radia publicznego, które realizują dane zadanie.

Omawiając wykonane ćwiczenie, zapytaj uczniów i uczennice, czy powinni wiedzieć, jakie są zadania publicznych mediów, czy nie? Czy jako obywatele i obywatelki powinni sprawdzać, czy media publiczne realizują swoje funkcje? Jeśli nie wiedzą, to dlaczego?

MATERIAŁ POMOCNICZY NR 1 – WYCIĄG Z USTAWY O RADIOFONII I TELEWIZJI

Ustawa z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2017 r. poz. 1414, 2111)

art. 21

2. Programy i inne usługi publicznej radiofonii i telewizji powinny:

- 1) kierować się odpowiedzialnością za słowo i dbać o dobre imię publicznej radiofonii i telewizji;
- 2) rzetelnie ukazywać całą różnorodność wydarzeń i zjawisk w kraju i za granicą;
- 3) sprzyjać swobodnemu kształtowaniu się poglądów obywateli oraz formowaniu się opinii publicznej;
- 4) umożliwiać obywatelom i ich organizacjom uczestniczenie w życiu publicznym poprzez prezentowanie zróżnicowanych poglądów i stanowisk oraz wykonywanie prawa do kontroli i krytyki społecznej;
- 5) służyć rozwojowi kultury, nauki i oświaty, ze szczególnym uwzględnieniem polskiego dorobku intelektualnego i artystycznego;
- 6) respektować chrześcijański system wartości, za podstawę przyjmując uniwersalne zasady etyki;
- 7) służyć umacnianiu rodziny;
 - 7a) służyć kształtowaniu postaw prozdrowotnych;
 - 7b) służyć propagowaniu i upowszechnianiu sportu;
- 8) służyć zwalczaniu patologii społecznych;
- 9) (uchylony)
- 10) służyć edukacji medialnej.

Art. 27

3. Członków zarządu (jednostek publicznej radiofonii i telewizji – przyp. CEO), w tym prezesa zarządu, powołuje i odwołuje Rada Mediów Narodowych.

4. Następnie przekaz uczenicom i uczniom materiał pomocniczy nr 2. Poproś ich, aby w każdej kolumnie (TVP 1, TVP 2, TVN, Polsat) podkreślili programy, które, ich zdaniem, realizują zadania publicznych mediów określonych w art. 21 ust. 2 ustawy o radiofonii i telewizji. Po wykonaniu ćwiczenia przez uczniów i uczennice, zapytaj o to, jakie są ich wnioski? Czy wszystkie stacje realizują zadania mediów publicznych? Jeśli tak/nie, to dlaczego? Jakie są tego przyczyny?

MATERIAŁ POMOCNICZY NR 2

 TVP 1	 TVP 2	 TVN	 Polsat
08:00 Wiadomości Wiadomości 08:10 Pogoda poranna Pogoda 08:15 Kwadrans polityczny Program publicystyczny 08:40 Jak to działa? Program popularnonaukowy	08:00 Pytanie na śniadanie Magazyn	08:00 Dzień Dobry TVN Magazyn	08:00 Trudne sprawy (594) Serial fabularno-dokumentalny
09:15 Dylematu 5 (2) Serial komediowy			09:00 Malanowski i Partnerzy (270) Serial fabularno-dokumentalny 09:30 Malanowski i Partnerzy (271) Serial fabularno-dokumentalny
10:15 Doktor Quinn (26) Serial obyczajowy	10:55 Panorama Wiadomości	10:55 Ukryta prawda (523) Serial fabularno-dokumentalny	10:00 Dzień, który zmienił moje życie (99) Serial fabularno-dokumentalny

Materiał pomocniczy nr 2 – program telewizyjny z dn. 10.01.2018 (środa), źródło: <http://tv.wp.pl/>, dostęp z dn. 10.01.2018

MATERIAŁ POMOCNICZY NR 2

 TVP 1	 TVP 2	 TVN	 Polsat
12:00 Wiadomości Wiadomości 12:15 Agrobiznes Magazyn rolniczy 12:30 Agropogoda Pogoda 12:35 Magazyn rolniczy Magazyn 12:55 Najwspanialszy w królestwie zwierząt (1) Serial dokumentalny	12:50 Tylko z tobą (60) Serial obyczajowy 13:45 Na sygnale (116) Serial obyczajowy 14:25 O mnie się nie martw (66) Serial komediowy 15:30 M jak miłość (1341) Serial obyczajowy	12:00 Szkoła (265) Serial fabularno-dokumentalny 13:00 19+ (151) Serial fabularno-dokumentalny 13:30 19+ (152) Serial fabularno-dokumentalny 14:00 Szpital (409) Serial fabularno-dokumentalny 15:00 Kuchenne rewolucje Reality show	12:00 Pielęgniarki (207) Serial fabularno-dokumentalny 13:00 Trudne sprawy (400) Serial fabularno-dokumentalny 14:00 Pierwsza miłość (2606) Serial obyczajowy 14:50 Dlaczego ja? (646) Serial fabularno-dokumentalny 15:50 Wydarzenia Wiadomości
14:00 Elif (170) Serial obyczajowy 14:55 Hotel Nostalgia... Program artystyczny			
15:10 Obserwator Program publicystyczny 15:35 Rajd Dakar 2018 Rajd terenowy 15:45 Wiadomości Wiadomości 15:55 Pogoda Pogoda			

Materiał pomocniczy nr 2 – program telewizyjny z dn. 10.01.2018 (środa), źródło: <http://tv.wp.pl/>, dostęp z dn. 10.01.2018

MATERIAŁ POMOCNICZY NR 2

 TVP 1	 TVP 2	 TVN	 Polsat
16:05 Komisarz Alex (43) Serial kryminalny	16:30 Koło fortuny Rozrywka	16:00 Szkoła (266) Serial fabularno-dokumentalny	16:10 Pogoda Pogoda 16:15 Interwencja Magazyn reporterów 16:30 Na ratunek 112 (90) Serial fabularno-dokumentalny
17:00 Teleexpress Wiadomości 17:15 Pogoda Pogoda 17:25 Jaka to melodia? Teleturniej muzyczny 17:55 Klan (3239) Telenowela	17:10 Meandry uczuć (24) Serial obyczajowy	17:00 Ukryta prawda (524) Serial fabularno-dokumentalny	17:00 Gliniarze (78) Serial fabularno-dokumentalny
18:30 Korona królów (8) Serial historyczny	18:00 Panorama Wiadomości 18:35 Sport-telegram Wiadomości sportowe 18:38 Rajd Dakar 2018 Rajd terenowy 18:40 Pogoda Pogoda 18:55 Jeden z dziesięciu Teleturniej	18:00 Szpital (410) Serial fabularno-dokumentalny	18:00 Pierwsza miłość (2607) Serial obyczajowy 18:50 Wydarzenia Wiadomości

MATERIAŁ POMOCNICZY NR 2

 TVP 1	 TVP 2	 TVN	 Polsat
	18:55 Jeden z dziesięciu Teleturniej		
19:00 Komisariat (38) Serial fabularno-dokumentalny	19:35 Barwy szczęścia (1777) Serial obyczajowy	19:00 Fakty Wiadomości	19:20 Sport Wiadomości sportowe
19:30 Wiadomości Wiadomości		19:35 Sport Wiadomości sportowe	19:25 Pogoda Pogoda
		19:40 Pogoda Pogoda	19:30 Świat według Kiepskich (456) Serial komediowy
		19:45 Raport smogowy... Magazyn	
		19:50 Uwaga! Magazyn reporterów	
20:00 Sport Wiadomości sportowe	20:05 Barwy szczęścia (1778) Serial obyczajowy 	20:10 Doradca smaku Magazyn kulinarny	20:05 Świat według Kiepskich (485) Serial komediowy
20:10 Pogoda Pogoda	20:45 Na sygnale (172) Serial obyczajowy 	20:15 Na Wspólnej (2610) Serial obyczajowy 	20:40 Duże dzieci Komedia, USA 2010
20:25 Wielki test o Chopinie Quiz		20:55 Milionerzy Teleturniej 	
21:55 Szaleństwo na pustyni. Historia Rajdu... Film dokumentalny, Wielka Brytania 2010	21:15 Na sygnale (173) Serial obyczajowy 21:45 Nieznośny pan Darcy Komedia romantyczna, Kanada 2016	21:30 Od kołyski aż po grób Film sensacyjny, USA 2003	
			22:50 Szkoła uwodzenia Dramat obyczajowy, USA 1999

Materiał pomocniczy nr 2 – program telewizyjny z dn. 10.01.2018 (środa), źródło: <http://tv.wp.pl/>, dostęp z dn. 10.01.2018

5. Podziel uczniów i uczennice na 6 grup. Niech każda grupa w materiale pomocniczym nr 2 podliczy, ile czasu w ciągu dnia różne stacje telewizyjne przeznaczają na:
- Grupa 1: Wiadomości i audycje informacyjne
 - Grupa 2: Programy publicystyczne
 - Grupa 3: Programy edukacyjne
 - Grupa 4: Magazyny reporterskie
 - Grupa 5: Seriale
 - Grupa 6: Filmy

Następnie każda grupa podsumowuje na forum swoje wyniki. Zapytaj uczennice i uczniów, co sądzą o takim podziale czasu, z czego może on wynikać.

6. Podsumowując moduł i zrealizowane wcześniej ćwiczenia, poproś uczniów i uczennice, aby na forum wskazali trzy najważniejsze zadania mediów publicznych (możesz zapisać je na tablicy lub poprosić o zapisanie ich w zeszytach) i określili, czy polskie media wypełniają te funkcje.

MODUŁ 2

(7 min)

RÓŻNICE MIĘDZY MEDIAMI PUBLICZNYMI A KOMERCYJNYMI

1. Poproś uczennice i uczniów, aby pracowali w grupach czteroosobowych, formowanych z dwóch ławek stojących obok siebie. Poproś, aby uczniowie i uczennice zapisali na kartkach różnice, które dostrzegają pomiędzy mediami publicznymi a komercyjnymi, biorąc pod uwagę ramówkę programową z poprzedniego ćwiczenia i własne doświadczenia (także w odniesieniu do radia, prasy i internetu), przekaż im także materiał pomocniczy nr 3 i 4. Poproś, aby wypełnili następującą tabelę:

MATERIAŁ POMOCNICZY

	MEDIA KOMERCYJNE	MEDIA PUBLICZNE
liczba/częstotliwość reklam i długość ich trwania		
obecność programów edukacyjnych, popularno-naukowych		
proporcje audycji/programów polskiej produkcji wobec zagranicznej (w radiu w odniesieniu do emitowanych utworów muzycznych)		
proporcje programów rozrywkowych wobec programów informacyjnych/publicystycznych		
oglądalność		

MATERIAŁ POMOCNICZY NR 3

Udziały procentowe typów programów w tygodniowych emisjach stacji telewizyjnych – dane tygodniowe z okresu 1-7 stycznia 2018 r.

	TVP1	TVP2	Polsat	TVN
REKLAMA – TELESPRZEDAŻ	17.27 %	18.17 %	21.33 %	25.97 %
TEATR – FILM	46.94 %	48.22 %	51.00 %	40.79 %
PROGRAMY ROZRYWKOWE	5.59 %	13.35 %	7.99 %	14.68 %
PROGRAMY MUZYCZNE	0.77 %	3.05 %	4.38 %	x
PROGRAMY SPORTOWE	6.81 %	2.08 %	1.14 %	0.22 %
PROGRAMY POLITYCZNE – EKONOMICZNE – GOSPODARCZE – SPOŁECZNE	6.77 %	0.22 %	2.08 %	2.77 %
PROGRAMY INFORMACYJNE	6.54 %	3.77 %	6.45 %	2.74 %
PROGRAMY ARTYSTYCZNE – KULTURALNE	0.92 %	7.40 %	1.22 %	8.10 %
PROGRAMY EDUKACYJNE – NAUKOWE – PORADNIKOWE	2.67 %	0.54 %	0.22 %	0.76 %
PROGRAMY RELIGIJNE	3.64 %	0.31 %	x	x
INNE PROGRAMY	2.09 %	2.87 %	4.18 %	3.96 %
TOTAL EMISJI HH:MM	165:59	162:57	168:00	166:59

Źródło: Nielsen Audience Measurement, <http://www.agbnielsen.pl/2018-01-07,2329.html#emshr>, dostęp z dn. 19.01.2018

MATERIAŁ POMOCNICZY NR 4

Oglądalność na rynku telewizyjnym w listopadzie 2017 r.

Wirtualnedia.pl	Wszyscy 4+		Dynamika
Stacja	listopad 2016	listopad 2017	
	SHR %	SHR %	%
TVN	10,86%	11,17%	2,85%
Polsat	11,77%	10,62%	-9,77%
TVP1	11,01%	9,91%	-9,99%
TVP2	8,57%	8,57%	0,00%
TV4	3,93%	4,73%	20,36%
TVN24	3,56%	3,90%	9,55%
TVP Info	3,12%	3,74%	19,87%
TVN7	3,37%	3,32%	-1,48%

SHR: odsetek osób, które w danym czasie, oglądając telewizję, było widzami danego programu

Źródło: <http://www.wirtualnedia.pl/arttykul/ogladalnosc-stacji-telewizyjnych-listopad-2017-top-150-kanalow>, dostęp z dn. 19.01.2018

2. Poproś grupy, aby wskazały na głos największe różnice między mediami publicznymi a komercyjnymi. Na tablicy zapisuj te, które się nie powtarzają.

MODUŁ 3**MEDIA PUBLICZNE W WIELKIEJ BRYTANII I W POLSCE**

(12 min)

1. Rozdaj uczennicom i uczniom materiał pomocniczy nr 5 – artykuł wraz z informacjami na temat BBC – Brytyjskiej Korporacji Nadawczej. Poproś ich o indywidualne zapisywanie na kartce najważniejszych informacji o brytyjskich mediach publicznych, jakie pozyskali z materiału.

MATERIAŁ POMOCNICZY NR 5

Historia BBC – media publiczne w Wielkiej Brytanii

Jest symbolem Wielkiej Brytanii niemal w równym stopniu, co monarchia, londyński Big Ben czy charakterystyczne piętrowe autobusy. (...) W 1922 roku z inicjatywy pionierów radiofonii, ze słynnym wynalazcą Guglielmo Marconim na czele, poszły w eter pierwsze słowa nadane przez British Broadcasting Corporation. (...) Początkowo BBC było przedsięwzięciem komercyjnym. Ale już w 1927 roku na mocy przywileju królewskiego przekształciło się w instytucję publiczną. (...) – Do dziś pozostała symbolem profesjonalizmu, twardego, rzetelnego dziennikarstwa – podkreśla prof. Jacek Dąbała, medioznawca z KUL. – Obecnie to jedna z niewielu stacji, w których można obejrzeć wysokiej jakości filmy dokumentalne, programy muzyczne czy dyskusje – zauważa prof. Dąbała i zwraca uwagę, że w przeciwieństwie do innych współczesnych mediów, BBC stroni od tabloidyzacji i sensacji nawet kosztem mniejszej liczby widzów. Brytyjskie media publiczne nie nadają reklam. Programy są finansowane z opłat abonamentowych, których wysokość określa parlament. Część funduszy pochodzi też z zysków przedsiębiorstw i wydawnictw BBC. Stacja jest dziś największą tego rodzaju instytucją na świecie. Nadaje osiem ogólnokrajowych programów telewizyjnych i cztery programy regionalne. (...)

Autorka: Agnieszka Niewińska

Wydawca: Rzeczpospolita

Data publikacji: 01.01.2012

Źródło: <http://www.rp.pl/arttykul/785545-Historia-BBC---media-publiczne-w-Wielkiej-Brytanii.html>, dostęp z dn. 19.01.2018

Dodatkowe informacje o BBC:

- organem nadzorującym BBC jest BBC Trust – Rada Nadzorcza wybierana przez królową na wniosek Ministra Kultury, Mediów i Sportu złożona z 12 członków mianowanych na okres 5 lat; przewodniczący BBC Trust jest zwyczajowo uważany za prezesa BBC
- głównym źródłem finansowania BBC jest abonament ustalany przez Parlament (147 funtów rocznie, czyli ok. 690 złotych, co stanowi 0,5% średniej rocznej pensji w Wielkiej Brytanii; 93% właścicieli zarejestrowanych odbiorników opłaca abonament)
- BBC jest producentem znanych na całym świecie seriali i programów, np. „Allo! Allo!”, „Latający cyrk Monty Pythona”, „Top Gear”, „Teletubisie”

2. Poproś uczniów i uczennice, aby wskazali, co ich najbardziej zaskoczyło po lekturze materiału.
3. Następnie rozdaj materiał pomocniczy nr 6 – informacje o finansowaniu i kontrolowaniu mediów publicznych w Polsce. Poproś uczennice i uczniów o podkreślanie najważniejszych informacji, jakie pozyskali z materiału.

MATERIAŁ POMOCNICZY NR 6

FINANSOWANIE MEDIÓW PUBLICZNYCH

W 2016 r. wpływy z abonamentu pokryły 23% kosztów działalności misyjnej Telewizji Polskiej (74% to wpływy z reklam) oraz 75% kosztów działalności misyjnej Polskiego Radia (21% to środki z reklam).

W 2016 roku spośród ponad 13,5 mln gospodarstw domowych mniej więcej połowa (49%) miała zarejestrowane odbiorniki, z czego 52% było zwolnionych z opłat abonamentowych. Wśród pozostałych abonament opłacała do końca ubiegłego roku ponad jedna trzecia (35%), co stanowiło około 17% mających zarejestrowane odbiorniki, czyli mniej więcej 8% ogółu gospodarstw domowych w Polsce.

Wysokość opłaty abonamentowej za używanie odbiorników: telewizyjnego lub telewizyjnego i radiofonicznego w 2018 r. to 245,15 zł za rok (co stanowi 0,4% średniej rocznej pensji w Polsce).

JAK WYBIERANE SĄ ORGANY ZARZĄDCZE MEDIÓW PUBLICZNYCH?

Rada Mediów Narodowych (RMN) powołuje i odwołuje składy osobowe organów (członków zarządu, rad nadzorczych i rad programowych) jednostek publicznej radiofonii i telewizji oraz Polskiej Agencji Prasowej. RMN składa się z 5 członków pracujących podczas 6-letniej kadencji. Trzech członków wybiera Sejm, a dwóch powołuje Prezydent RP spośród kandydatów zgłoszonych przez kluby opozycyjne.

ORGAN KONTROLI MEDIÓW

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji (KRRiT) stoi na straży wolności słowa, prawa do informacji oraz interesu publicznego w radiofonii i telewizji (w mediach publicznych i komercyjnych). Członkowie KRRiT są powoływani przez Sejm, Senat i Prezydenta Rzeczypospolitej na 6-letnie kadencje. Udzielają koncesji komercyjnym i społecznym nadawcom oraz sprawują nad nimi kontrolę, ustalają wysokość opłaty abonamentowej, projektują kierunki polityki medialnej.

Materiał pomocniczy nr 6 – oprac. własne CEO na podst. <http://www.krrit.gov.pl/> oraz Komunikat z badań CBOS nr 94/2017 „Finansowanie mediów publicznych”

Możesz wyjaśnić uczennicom i uczniom, czym jest Polska Agencja Prasowa:

Polska Agencja Prasowa (PAP) – największa agencja informacyjna w Polsce, spółka stanowiąca własność Skarbu Państwa. Zbiera, opracowuje i przekazuje obiektywne i wszechstronne informacje z kraju i zagranicy. Przez całą dobę, 7 dni w tygodniu 250 dziennikarzy i 40 fotoreporterów przygotowuje serwisy informacyjne, z których korzystają media, instytucje, urzędy państwowe i przedsiębiorcy.

Źródło: www.pap.pl

4. Poproś uczniów i uczennice, aby w parach omówili obydwa materiały pomocnicze, wymieniając się swoimi spostrzeżeniami na temat:

- a. sposobu wybierania organów nadzorczych mediów publicznych w Wielkiej Brytanii i w Polsce;
- b. wysokości opłaty abonamentowej i jej ściągalności.

Następnie wspólnie z uczniami wymieńcie dwa najważniejsze podobieństwa i dwie najważniejsze różnice między mediami publicznymi w Polsce i w Wielkiej Brytanii.

MODUŁ 4

(7 min)

MEDIA JAKO CZWARTA WŁADZA

1. Poproś uczniów i uczennice o przeczytanie materiału pomocniczego nr 7.

Afera Watergate i Nixon, najgorszy prezydent USA

17 czerwca 1972 roku, czyli na cztery i pół miesiąca przed wyborami, pięciu bandziorów próbowało założyć podsłuch w biurze Partii Demokratycznej na osiedlu Watergate w Waszyngtonie. Zostali złapani przez policję. Kto ich tam wysłał? Zagadkę rozwiązali dwaj dziennikarze „Washington Post” – Carl Bernstein i Bob Woodward. Po żmudnym, wielomiesięcznym śledztwie ustalili, że bandytów wynajął sztab prezydenta Richarda Nixona, republikanina. Po aferze Watergate, która ujawniła opinii publicznej brudne sprawy i bezprawne działania prowadzone przez prezydenta i jego ludzi, Nixon musiał podać się do dymisji. Wprawdzie jego następcą, Gerald Ford, udzielił mu bezwarunkowej amnestii od wszelkich przestępstw, ale Nixon uchodzi za najgorszego prezydenta USA.

Autor: Mariusz Zawadzki

Data publikacji: 23.02.2014

Wydawca: Gazeta Wyborcza

Źródło: http://wyborcza.pl/12,82983,15511551,Afera_Watergate_i_Nixon_najgorszy_prezydent_USA.html, dostęp z dn. 19.01.2018

2. Gdy uczniowie i uczennice skończą czytać, zapytaj ich, co rozumieją przez stwierdzenie, że media w dzisiejszym świecie są „czwartą władzą”. Możesz im pomóc, wyjaśniając, że media w państwach demokratycznych często nazywane są „czwartą władzą”, obok władzy wykonawczej, ustawodawczej i sądowniczej, ponieważ stoją na straży demokracji i praworządności oraz sprawują funkcję kontrolną wobec władzy. Afera Watergate w Stanach Zjednoczonych jest najlepszym przykładem dziennikarstwa śledczego, które umożliwia wykrycie nadużyć ze strony rządzących, np. afer korupcyjnych. Zapytaj uczennice i uczniów, jakie warunki muszą zaistnieć w przestrzeni publicznej, aby media mogły sprawować funkcje kontrolne wobec władzy (np. wolność słowa, przejrzystość i jawność życia publicznego).
3. Poproś uczniów i uczennice, aby spróbowali wymienić kilka przykładów, kiedy amerykańskie lub polskie media ujawniały nieprawidłowości w życiu publicznym (np. w Polsce: afery podsłuchowa, afery hazardowa, afery Rywina; w USA: romans prezydenta Clintona, e-maile Hillary Clinton, taśmy Trumpa; w Wielkiej Brytanii i USA: afery Snowdena). Zapytaj uczennice i uczniów, jakie były konsekwencje tych afer.

MODUŁ 5

(10 min)

RÓŻNICE W PRZEKAZIE MEDIALNYM

1. Poproś uczniów i uczennice o zapoznanie się z materiałem pomocniczym nr 8. Podczas czytania materiału poproś ich o:
 - a. podkreślenie opinii (stwierdzeń o charakterze oceniającym, np. przymiotników zawierających ocenę);
 - b. porównanie tytułów i treści w pogrubionych wstępach do artykułów – jakie informacje/fakty zostały w nich podane?
 - c. podkreślenie faktów, tj. zdań zawierających wyłącznie informacje, bez oceny.

MATERIAŁ POMOCNICZY NR 8**Koniec gimnazjów i powrót 8-letniej podstawówki. Sejm przyjął ustawę o reformie oświaty**

Sejm uchwalił ustawę Prawo oświatowe. Za było 230 posłów, przeciwko – 199, a pięciu wstrzymało się od głosu. Według nowej ustawy zmieni się struktura szkół. Powstanie 8-letnia szkoła podstawowa, 4-letnie liceum, 5-letnie technikum i dwustopniowa szkoła branżowa. Od 1 września 2017 r. nie będzie już rekrutacji do gimnazjów.

Wcześniej Sejm nie zgodził się na wnioskowane przez PO, Nowoczesną i PSL odrzucenie projektu ustawy. Odrzucone zostały też poprawki PO i PSL zakładające zachowanie obecnej struktury szkół.

PO oceniła tuż przed głosowaniem, że uchwalenie ustawy oznaczać będzie „najczarniejszy dzień polskiej edukacji”. PiS argumentował, że jest to „powrót do polskiej szkoły sprzed siedemnastu lat, do normalnej polskiej szkoły”. – Czas się z tym pogodzić – zwrócił się do opozycji poseł Aleksander Mrówczyński (PiS). (...)

Data publikacji: 14.12.2016

Autor: PAP

Wydawca: TVP Info

Źródło: (Polska Agencja Prasowa) <http://www.tvp.info/28223753/koniec-gimnazjow-i-powrot-8letniej-podstawowki-sejm-przyjal-ustawe-o-reformie-oswiaty>, dostęp z dn. 19.01.2018

Reforma edukacji wejdzie w życie. Sejm uchwalił ustawę PiS

Mimo miażdżącej krytyki ekspertów, PiS przegłosował reformę edukacji. Głosowania trwały cztery godziny i towarzyszyła im burzliwa dyskusja. Sejm nie zgodził się wcześniej na wnioskowane przez PO, Nowoczesnej i PSL odrzucenie projektów.

Zmieniona zostanie struktura szkół w Polsce, zostaną zlikwidowane gimnazja – zakłada ustawa Prawo oświatowe uchwalona w środę przez Sejm. Za uchwaleniem ustawy głosowało 230 posłów, 199 było przeciw, pięciu wstrzymało się od głosu. Głosowania trwały cztery godziny i towarzyszyła im burzliwa dyskusja. Opozycja alarmowała, że jest to

„najczarniejszy dzień polskiej edukacji”. PiS odpowiadał, że uchwalenie reformy edukacji oznacza „powrót do polskiej szkoły sprzed siedemnastu lat, do normalnej polskiej szkoły” i „„czas się z tym pogodzić”. Nowoczesna zaapelowała do prezydenta, by ustaw nie podpisywał. (...)

Autor: AF

Data publikacji: 14.12.2016

Wydawca: Newsweek

Źródło: <http://www.newsweek.pl/polska/reforma-edukacji-przyjeta-przez-sejm-pis-za-ustawa,artykuly,402092,1.html>, dostęp z dn. 19.01.2018

Reforma edukacji staje się faktem! Sejm przyjął ustawę Prawo oświatowe. Koniec z gimnazjami

Sejm przyjął w środę wieczorem ustawę Prawo oświatowe. Długo wyczekiwana reforma systemu oświaty staje się faktem. Zmiany obejmują m.in. likwidację gimnazjów.

Jak podkreślają przedstawiciele Prawa i Sprawiedliwości to „powrót do polskiej szkoły sprzed siedemnastu lat, do normalnej polskiej szkoły”. Za ustawą głosowało 230 posłów, 199 było przeciw, a za ledwie pięciu wstrzymało się od głosu.

Struktura szkół zostanie zmieniona, zlikwidowane zostaną gimnazja, a nauka w szkołach podstawowych, liceach i technikach będzie wydłużona; zmiany rozpoczną się od września 2017 r. – ustalił Sejm uchwalając w środę tuż przed północą ustawy reformujące ustrój szkolny w Polsce.

Chodzi o ustawy Prawo Oświatowe i Przepisy wprowadzające Prawo Oświatowe.

Głosowania trwały cztery godziny i towarzyszyła im burzliwa dyskusja. Opozycja alarmowała, że jest to „najczarniejszy dzień polskiej edukacji”. PiS odpowiadał, że uchwalenie reformy oznacza „powrót do polskiej szkoły sprzed siedemnastu lat, do normalnej polskiej szkoły” i „„czas się z tym pogodzić”. Nowoczesna zaapelowała do prezydenta, by ustaw nie podpisywał. (...)

Data publikacji: 15.12.2016

Wydawca: wPolityce.pl

Źródło: <https://wpolityce.pl/polityka/319411-reforma-edukacji-staje-sie-faktem-sejm-przyjal-ustawe-prawo-oswiatowe-koniec-z-gimnazjami>, dostęp z dn. 19.01.2018

2. Po lekturze, poproś uczniów i uczennice, aby opisali, jaki przekaz wyłania się z każdego artykułu (czy wspiera czy krytykuje reformę). Zapytaj uczennice i uczniów, co ich zdaniem decyduje o tym, że artykuły różnią się w przekazie (różni wydawcy, różne profile, itd.).
3. Następnie poproś uczniów i uczennice o głośne odczytanie stwierdzeń, które podkreślili oznaczając je jako oceniające (powinny to być: „najczarniejszy dzień polskiej edukacji”, „normalnej polskiej szkoły”, „miażdżącej krytyki ekspertów”, „burzliwa dyskusja”, „długo wyczekiwana reforma”).

Wyjaśnij uczniom i uczennicom, że język kreuje rzeczywistość, ma wyjątkową moc sprawczą. Poprzez wartościowanie języka, zabarwianie go emocjonalnymi, oceniającymi stwierdzeniami prezentujemy swoje postawy i opinie. Zapytaj uczniów i uczennice, czy sami używają takiego języka, a jeśli tak, to kiedy? Co chcą wówczas wyrazić?

Podkreśl, że media publiczne, jako media pełniące funkcję bezstronnego, obiektywnego i pluralistycznego przekaznika informacji, są w obowiązku używać języka neutralnego w osądach i przedstawiać wyważone opinie środowisk, ekspertów, polityków reprezentujących różne poglądy.

Czy tak się rzeczywiście dzieje? To warto weryfikować w przekazach medialnych, które na co dzień oglądamy, czytamy czy których słuchamy.

Zapytaj uczniów i uczennice, czy należy zwracać uwagę na język używany w przekazie medialnym. Zauważ, że coraz częściej podnoszone są argumenty o manipulacjach, jakich dopuszczają się media.

Zapytaj uczennice i uczniów, na co należy zwracać szczególną uwagę, analizując przekaz medialny (możesz poprosić ich, aby wyobrazili to sobie na przykładzie relacji ze szkolnego wydarzenia lub wydarzenia ważnego dla Waszej społeczności lokalnej – co chcieliby, aby zostało zaprezentowane w takiej relacji?). Zapisuj odpowiedzi uczennic i uczniów na tablicy. Warto, aby na tablicy pojawiły się następujące wnioski:

- a. przekaz medialny powinien pełnić funkcję informacyjną i podawać najistotniejsze informacje, jasno odróżniając opinie od faktów;
 - b. należy zachowywać równowagę pomiędzy opiniami reprezentowanymi przez osoby, instytucje o różnych poglądach, przedstawiać co najmniej dwa różne punkty widzenia danej sprawy.
4. Poproś uczniów i uczennice, aby w ramach pracy domowej tego samego wieczoru obejrzeni trzy programy informacyjne: „Wydarzenia” w Polsacie, „Fakty” w TVN i „Wiadomości” w TVP. Poproś ich, aby podczas oglądania programów informacyjnych notowali:
 - a. różnice pomiędzy stacjami telewizyjnymi w zakresie doboru tzw. newsów dnia, czyli informacji podawanych jako pierwsze;

- b. swoją własną ocenę w zakresie języka używanego w programach informacyjnych w różnych telewizjach – czy jest on oceniający, zawiera subiektywne opinie np. „reforma jest słuszna, potrzebna/zbędna, niepotrzebna”, wyraża sądy np. „to była prawidłowa/niewłaściwa decyzja”;
- c. czy w czasie prezentowania informacji programy telewizyjne pytają o komentarze polityków reprezentujących różne opcje polityczne, ekspertów, znawców? Czy prezentowane są różne punkty widzenia na daną kwestię?

Aby ułatwić uczennicom i uczniom zadanie, możesz poprosić ich, aby obejrzeli trzy programy informacyjne, ale pod kątem analizy jednego, wskazanego przez Ciebie tematu, który jest obecnie bardzo aktualny.

Dla uczniów szkół ponadpodstawowych

Przekaż uczniom i uczennicom materiał pomocniczy nr 9 do lektury w domu. To fragmenty programów politycznych polskich partii oraz stanowiska polskich think-tanków na temat mediów publicznych. Niech stanie się dla uczennic i uczniów inspiracją do przygotowania własnego stanowiska w odpowiedzi na pytanie: Czy media publiczne są konieczne w państwie demokratycznym? Jaką rolę mogą i powinny odgrywać? Poproś, aby uczniowie i uczennice zanotowali w domu swoje przemyślenia na ten temat.

MODUŁ 6

PODSUMOWANIE

(4 min)

1.

Podziękuj uczennicom i uczniom za zaangażowanie podczas lekcji. Poproś ich, aby przez krótką chwilę w parach wymienili się swoimi spostrzeżeniami po dzisiejszej lekcji i podali sobie nawzajem jedną, najważniejszą informację, którą zdobyli podczas tych zajęć lub informację, która była dla nich odkrywcza, bo dotąd nie zdawali sobie z tego sprawy lub którą zrozumieli/uświadomili sobie dopiero podczas dzisiejszej lekcji.

MATERIAŁ POMOCNICZY NR 9

STANOWISKA PARTII POLITYCZNYCH

Program Prawa i Sprawiedliwości, 2014

„Media [publiczne] mogą i powinny wzmacniać narodową spójność, dlatego państwo ma obowiązek je wspierać”. (s. 27)
 „Problemem wagi szczególnej są media i konieczność odbudowania w nich pluralizmu, a także nadania odpowiedniej rangi i jakości mediom publicznym. Warunkiem umożliwiającym ten ostatni cel jest przekształcenie mediów publicznych w instytucje wyższej użyteczności publicznej, co będzie oznaczało odejście od struktury spółek prawa handlowego”. (s.142)

„Podstawowymi zadaniami mediów publicznych staną się: prezentacja kultury wysokiej, w tym dbałość o język polski; upowszechnianie tradycji narodowej, dorobku polskiej i światowej nauki; edukacja historyczna i pogłębiona debata publiczna; dbałość o obecność w programie reportażu i filmu dokumentalnego. (...) Media publiczne powinny także pełnić ważną rolę edukacyjną, a nie ograniczać się do rozrywki. Archiwa mediów publicznych staną się bezpłatnie dostępne przez internet dla wszystkich płacących abonament. (...) Państwo musi sprzyjać temu, aby rozwój technologii umożliwiających poszerzenie oferty programowej służył przedsięwzięciom prezentującym opinie środowisk niepodległościowych i patriotycznych, a także, aby sprzyjał niezależności dziennikarzy od oligopolu największych dotychczasowych nadawców TV. (...) Ustalimy taki system finansowania mediów publicznych, aby zapewnić im środki publiczne w wysokości co najmniej 1 promila PKB, co w liczbach bezwzględnych wynosi około 1,5 mld zł (obecnie 400-500 mln zł). Środki publiczne mogłyby pochodzić z uiszczenia specjalnej powszechnej opłaty medialnej, niższej od obecnego abonamentu, bez konieczności rejestracji odbiorców”. (s. 143)

Źródło: <http://pis.org.pl/document/archive/download/128>, dostęp z dn. 19.01.2018

Polska przyszłości – Program Platformy Obywatelskiej, 2015

„Zaproponujemy nową ustawę medialną, wprowadzającą niższą niż dotychczas, ale powszechną opłatę abonamentową. Nie tylko zagwarantuje ona finansowanie mediom publicznym i zapewni wypełnianie przez nie misji, ale także zasili nowy fundusz wsparcia. Będzie on finansował

wybrane w trybie konkursów programy o wysokich wartościach kulturowych i poznawczych. Konkursy będą otwarte dla wszystkich zainteresowanych mediów”. (s. 40)

Źródło: <http://www.platforma.org/aktualnosc/42974/program>, dostęp z dn. 19.01.2018

Program Nowoczesna Polska dla każdego, 2016

„Zapewnimy łatwiejszy dostęp obywateli do dóbr kultury i nauki oraz do zasobów kultury. Na specjalnych portalach zostaną udostępnione utwory, do których prawa autorskie mają media publiczne oraz filmy, które były współfinansowane ze środków publicznych – po określonym czasie od ich wyprodukowania”. (s. 58)

„Będziemy wspólnie z samorządami i organizacjami pozarządowymi tworzyli klimat do popularyzacji kultury w mediach, szczególnie publicznych. (...) Media publiczne zostaną odpartyjnione i objęte rzeczywistym nadzorem obywatelskim. Wprowadzimy transparentne przetargi na najbardziej wartościowe utwory i produkcje. By zagwarantować wysokiej jakości treści informacyjne i kulturalne, mediom publicznym zostaną postawione konkretne wymagania programowe i zapewnione odpowiednie finansowanie”. (s. 59)

„Przywrócimy kontrolę obywateli nad telewizją publiczną i wprowadzimy mechanizmy jej egzekwowania. Media publiczne nie będą prowadzić propagandy partii rządzącej. Powstrzymamy działania ideologiczne i cenzorskie w mediach oraz wobec kultury”. (s. 120)

Źródło: <https://nowoczesna.org/wp-content/uploads/2016/09/Program-Nowoczesnej.pdf>, dostęp z dn. 19.01.2018

Strategia zmiany – Kukiz'15 Potrafisz Polsko!

„Władza w Polsce nie może należeć do partyjnych oligarchii, nie może też należeć do obcych rządów, do międzynarodowych korporacji, ani zagranicznych mediów”. (s. 4)

<http://ruchkukiza.pl/klub-poselski/strategia-zmiany>, dostęp z dn. 19.01.2018

STANOWISKA THINK-TANKÓW

Czy media publiczne są konieczne w państwie demokratycznym?

Centrum im. Ignacego Daszyńskiego

Media publiczne to istotny element demokratycznego systemu politycznego. Opiera się on na funkcji kontrolnej mediów wobec administracji publicznej oraz partii politycznych. Media publiczne, jeśli właściwie realizują swoją misję opartą na zasadach ustrojowych zawartych w Konstytucji, stanowią przeciwwagę dla mediów prywatnych. Media publiczne powinny być strażnikiem interesu publicznego w dyskursie medialnym.

Instytut Obywatelski

Tak, media publiczne są konieczne w państwie demokratycznym. Istotą demokracji liberalnej jest debata publiczna, ucieranie się poglądów. Media publiczne powinny wspierać taką debatę w dwojnasób: przekazując wszystkim obywatelom obiektywne informacje z kraju i ze świata, pozwalając w ten sposób uczestnikom debaty na wyrobienie własnych poglądów. Po drugie, media publiczne powinny zapewniać uczestnikom życia politycznego i społecznego miejsce do wymiany poglądów – np. w programach opiniotwórczych.

Media publiczne powinny równolegle realizować inne, kluczowe z punktu widzenia demokratycznego państwa zadania. Trudno sobie wyobrazić demokrację liberalną bez edukacji i powszechnego dostępu do kultury, zwłaszcza tej wysokiej. Media publiczne, które w ramach wykonywania misji publicznej nie muszą kierować się wyłącznie rachunkiem ekonomicznym, mogą pozwolić sobie na produkcję i emisję np. teatru radia i telewizji, programów i audycji poświęconych kulturze, transmisję wydarzeń kulturalnych itp. To samo dotyczy wszelkiego rodzaju programów edukacyjnych. Tego typu działalność jest kosztowna i nie gwarantuje natychmiastowych i automatycznych zysków – jednocześnie jednak jest niezwykle potrzebna, wręcz kluczowa dla rozwoju społecznego i gospodarczego demokratycznego społeczeństwa.

Instytut Sobieskiego

Media publiczne są konieczne, czego przykładem są Stany Zjednoczone. W takich krajach jak Polska, gdzie rynek mediów prywatnych nie jest zdekongcentrowany, tzn. trudno w nim o pluralizm światopoglądowy, media publiczne są potrzebne. Media takie mogą bowiem stanowić wzorzec debaty publicznej i bezstronności, czyli realizują misję autentycznej czwartej władzy. To jednak stan idealny, który ciężko osiągnąć w obliczu niechęci społeczeństwa do finansowania mediów publicznych i upartyjnienia kierownictwa.

Instytut Spraw Publicznych

Funkcjonowanie wolnych mediów, co do zasady nieograniczonych w dążeniu do dostarczenia opinii publicznej wiarygodnych informacji, jest podstawą istnienia zdrowej demokracji. Obywatele, by uzyskać możliwość rzeczywistego udziału w życiu publicznym, potrzebują wiedzy pozwalającej na zrozumienie skomplikowanych procesów społeczno-ekonomicznych oraz różnych perspektyw patrzenia na działania podejmowane przez władzę w demokracji przedstawicielskiej. Dostęp do takich informacji zapewnia obywatelom możliwie zróżnicowany rynek medialny.

Media, z jednej strony, dostarczają obywatelom wiedzy na temat działania władz i polityków, których na przedstawicieli własnych interesów obywatele wybierają w drodze wyborów. Z drugiej strony, do mediów należy także ważna rola kontrolowania działalności władzy różnego szczebla, a nawet biznesu. To dziennikarze powinni mieć możliwość poszukiwania odpowiednich informacji w celu przedstawienia potem swoim odbiorcom/obywatelom możliwie szerokiego spektrum uwarunkowań wpływających na bieg procesów i charakter wydarzeń istotnych dla całej wspólnoty politycznej. Dlatego też w ustroju demokratycznym określa się media mianem czwartej władzy.

Należy jednak pamiętać, że niezależność mediów jest narażona na wiele niebezpieczeństw. Wiążą się one z dążeniem każdej władzy do ograniczenia zewnętrznym podmiotom

możliwości zajrzenia za kulisy jej pracy (w tym celu władze mogą odwoływać się do prawa ograniczającego dostęp do informacji publicznej, a nawet kontroli i zastraszania dziennikarzy przez organy ścigania). Zagrożenia związane są też z dostępnością środków finansowych na działalność. Ich brak zagraża stabilności istnienia różnych mediów oraz naraża je na większą pokusę skorzystania ze źródeł finansowania, z którymi powiązana jest chęć wywierania wpływu na prezentowane treści. W tym kontekście niebezpieczny dla niezależności mediów w demokracji może być zbyt duży wpływ na nie ze strony polityków czy władzy (centralnej oraz lokalnej), jak również biznesu. Wszystkie te podmioty mogą oczekiwać od mediów, by w zamian za wsparcie finansowe prezentowały konkretne treści lub pokazywały wydarzenia w określonej perspektywie. W rezultacie osłabia to jakość i zasób informacji dostępnych obywatelom i może wpływać na ich potencjał oceny procesów określających funkcjonowanie danej wspólnoty politycznej.

Klub Jagielloński

Podstawą do debaty o mediach publicznych winno być zdefiniowanie pojęcia, o którym będzie mowa. Przymiotnik

publiczne wiąże się bowiem z troską o stan i kondycję państwa. Dotychczas media publiczne kojarzyły się z telewizją utrzymywaną z (wciąż malejących) wpływów z abonamentu radiowo-telewizyjnego. W drugiej kolejności z Polskim Radiem; wreszcie z całym zestawem dzienników i tygodników. Dzisiaj w Polsce jesteśmy świadkami pełzającej rewolucji. Pełzającej, stopniowej oraz rozłożonej w czasie, bo dotyczącej przede wszystkim pokolenia 20- i 30-latków. W czasach, gdy największym mediom coraz trudniej bronić swej bezstronności, co widać przede wszystkim w debacie politycznej, miejsce tradycyjnych mediów zajmują media tożsamościowe, znajdujące swoje miejsce głównie w internecie. Wraz z przejściem od mediów tradycyjnych do sieci, transformacji ulega przymiotnik *publiczne*. Następuje odejście od jednostronnej relacji nadawca-odbiorca na rzecz zaangażowanych społeczności, które są zarówno odbiorcami treści, jak i mają duży wpływ na ich kształt oraz powstawanie. Po drugie, żaden z ważniejszych portali internetowych nie kryje się z tożsamością ideową, ale jednocześnie ich własne narracje o państwie, definiowane problemy i wyzwania, jakie stoją dziś przed Polską, są zdecydowanie bliższe rzeczywistości oraz trosce o stan debaty publicznej. Na koniec, dochodzimy wreszcie do trzeciego

wymiaru przymiotnika *publiczne*, czyli finansowania społecznego. Nie mamy wątpliwości, że w tym obszarze droga do ideału jest jeszcze bardzo daleka. Nie zmienia to faktu, że media tożsamościowe dystansują się mocno od modelu funkcjonowania opartego na reklamach starając się funkcjonować wyłącznie z wpłat swoich czytelników. Przyszłość mediów publicznych to media internetowe, tożsamościowe oraz oparte o oddolne finansowanie, dostarczane przez zaangażowaną społeczność czytelników.

krytyka polityczna

Krytyka Polityczna

Konieczne pewnie nie, ale bardzo wskazane – niemożliwa jest z pewnością realna demokracja bez równego dostępu do jakościowej informacji na temat wydarzeń, programów poszczególnych partii i stanowisk stron różnych konfliktów społecznych, wreszcie dostępu do wiedzy o różnych nieprawidłowościach, których nie zdołają lub nie mogą wykryć państwowe organa ścigania (dziennikarstwo śledcze!). Wysokie standardy debaty publicznej w takich krajach Niemcy, Francja czy Wielka Brytania wyznaczają właśnie media publiczne, co nie znaczy państwowe ani rządowe; aby mogły one pełnić swą misję rzetelnego informowania obywateli o kluczowych sprawach kraju w sposób niewypaczony interesami władzy czy innych wpływowych grup interesu muszą mieć zapewnione finansowanie wolne od ingerencji poszczególnych rządów (np. obcinających budżet za karę, jeśli nie chwalą rządu dostatecznie mocno), a także możliwość kształtowania przekazu bez ingerencji politycznej (przekaz dnia ustalany np. w ministerstwie i narzucany np. szefowi „Wiadomości”). Teoretycznie można sobie wyobrazić realizację misji mediów publicznych przez niezależne media komercyjne, ale praktyka pokazuje, że przynajmniej w Polsce trudno im jest utrzymać merytoryczny poziom i bezstronność przekazu (ze względu na konieczność stymulowania oglądalności dla zwiększenia przychodów z reklam, ale także – naciski wielkich korporacji – reklamodawców na promowanie bądź unikanie pewnych treści). Z kolei media prowadzone przez organizacje pozarządowe mogą wypełniać taką samą misję, ale zmagają się z podobnym problemem ze względu na finansowanie – gdyby zaś utrzymywane były ze środków publicznych (np. grantów na dziennikarstwo misyjne), czyniłoby to je de facto mediami publicznymi, choć zarządzanymi oddolnie, przez zorganizowane grupy obywateli.

Lekcja 2

Temat: Media publiczne. Czy media publiczne są konieczne w państwie demokratycznym?

PROPONOWANE CELE W JĘZYKU NAUCZYCIELKI/NAUCZYCIELA:

Uczniowie i uczennice:

- wypracują zasady umożliwiające prowadzenie dyskusji na trudny, kontrowersyjny temat, której efektem będzie wzajemne zrozumienie dla swoich poglądów;
- wyrażają swój pogląd na temat mediów publicznych i potrzeby (bądź jej braku) ich istnienia, budują własne stanowisko w tej kwestii i przedstawiają je wraz z uzasadnieniem swoim koleżankom i kolegom;
- poznają stanowiska na temat potrzeby (bądź jej braku) funkcjonowania w Polsce mediów publicznych innych kolegów i koleżanek oraz dyskutują na ten temat, wyrażając zrozumienie dla poglądów innych niż swoje;
- określają konsekwencje zmian w funkcjonowaniu mediów publicznych w Polsce.

PROPONOWANE CELE W JĘZYKU UCZENNICZY/UCZNIA:

- wspólnie z koleżankami i kolegami opracuję zasady dobrej dyskusji na trudny temat z poszanowaniem poglądów innych osób;
- określę i przedstawię swój pogląd na temat funkcjonowania mediów publicznych w Polsce;
- wezmę udział w rozmowie z moimi kolegami i koleżankami na temat mediów publicznych, uważnie wsłuchując się w reprezentowane przez nich poglądy;
- zastanowię się nad konsekwencjami zmian w funkcjonowaniu mediów publicznych w Polsce.

SZCZEGÓŁOWY PRZEBIEG ZAJĘĆ:

(2 min)

1. Wprowadź uczennice i uczniów w temat lekcji i przedstaw jej cele (np. prezentując je na tablicy multimedialnej). Poproś uczniów i uczennice, aby w parach przez krótką chwilę porozmawiali o tym, jak zrozumieli cele zajęć.
2. Podsumuj pracę domową zadaną na poprzednich zajęciach (porównywanie programów informacyjnych), prosząc uczennice i uczniów o rozmowę w parach i odpowiedzenie na następujące pytania:
 - a. Jakie najważniejsze różnice w przekazywanych informacjach zauważyliście pomiędzy stacjami telewizyjnymi?

- b. Czy prezentowane informacje były komentowane przez polityków reprezentujących różne opcje polityczne?
- c. Czy prezentowane informacje komentowali inni eksperci?
- d. Czy prezentowany przekaz medialny był bezstronny, czy być może sugerował widzom konkretną opinię/ocenę?

Następnie na forum klasy poproś uczniów i uczennice o wypowiedź, jakie wnioski im się nasunęły po obejrzeniu programów informacyjnych emitowanych przez inne stacje telewizyjne.

MODUŁ 1

USTALANIE ZASAD DOBREJ DYSKUSJI

(8 min)

1. Zapytaj uczennice i uczniów, czy przypominają sobie jakąś udaną rozmowę, którą kiedyś przeprowadzili lub której byli świadkami. Może to być rozmowa z rówieśnikami i rówieśniczkami lub dyskusja rodzinna. A może widzieli lub słyszeli dobrze poprowadzoną rozmowę w mediach? Po czym poznali, że rozmowa była udana? Jak wyglądała/przebiegała (np. przeprowadzona z szacunkiem, w której każdy mógł swobodnie wypowiedzieć swoje zdanie, z której dowiedziałem/-łam się czegoś nowego, coś lepiej zrozumiałem/-łam)?
2. Podziel uczniów i uczennice na 4-osobowe grupy i poproś, aby w grupach zapisali na kartce:
 - a. Co pomaga w prowadzeniu dobrej rozmowy, w porozumiewaniu się między rozmówcami?
 - b. Jak chcieliby być traktowani przez innych podczas dyskusji, przy publicznym wypowiadaniu swojego zdania na dany temat?
 - c. W jaki sposób powinni traktować się rozmówcy, którzy wypowiadają różne poglądy i nie zgadzają się ze sobą?
 - d. Jakie są prawa i obowiązki każdego rozmówcy, który bierze udział w dyskusji?

Poproś uczniów i uczennice, aby dyskutując w grupie nad pożądanymi zachowaniami rozmówców, formułowali jednocześnie zasady dobrej dyskusji. Zwróć uwagę uczennicom i uczniom, aby w grupie dyskutowali zgodnie z określonymi przez siebie zasadami – zapytaj ich, czy tak właśnie robią.

3. Na forum poproś kolejno wszystkie grupy o podanie sformułowanych zasad. Zapisuj je na tablicy lub na flipcharcie, który po zajęciach może Wam towarzyszyć na kolejnych lekcjach i znaleźć swoje stałe miejsce w klasie. Kolejne zespoły uzupełniają listę o te zasady, które nie zostały jeszcze wypowiedziane. Zachęcaj uczniów i uczennice do formułowania zasad w sposób pozytywny, np. zamiast „Nie przerywamy sobie” – „Słuchamy się nawzajem”. Na koniec uzupełnij listę o zasady, które nie zostały zgłoszone, a uważasz je za ważne. Zgłaszając je na końcu, nie odbierasz inicjatywy uczniom i uczennicom, ale pokazujesz, że temat jest ważny także dla Ciebie oraz dbasz, aby najważniejsze zasady znalazły się na tablicy.

Zasady dobrej dyskusji:

- a. Odnosimy się do siebie z szacunkiem – nawet wtedy, gdy mamy inne poglądy i nie zgadzamy się ze sobą.
- b. Patrzymy na osobę, która mówi.
- c. Słuchamy się nawzajem.
- d. Dbamy o to, aby każdy miał tyle samo czasu na wypowiedź.
- e. Z szacunkiem odnosimy się do poglądów innych osób, nawet jeśli są w zupełnej sprzeczności z naszymi.
- f. Kiedy nie zgadzamy się z rozmówcą/rozmówczynią, staramy się zrozumieć jego/jej punkt widzenia, ale tego nie komentujemy.

Zapytaj uczennice i uczniów, co można/należy zrobić, aby te zasady przyświecały wam wszystkim na każdej lekcji.

MODUŁ 2

OKREŚLANIE STANOWISKA

(8 min)

1. Poproś uczniów i uczennice, aby zapoznali się z materiałem pomocniczym nr 10 – zbiorem argumentów za i przeciw funkcjonowaniu mediów publicznych w państwie demokratycznym. Poproś ich, aby wybrali jeden z nich, który wydaje im się najważniejszy i przedyskutowali to w parze z ławki – niech opowiedzą koledze lub koleżance, czemu ten właśnie argument uznali za najbardziej słuszny i poznają opinię kolegi lub koleżanki na ten temat. Przypomnij o zasadach dobrej dyskusji, które przed chwilą ustaliliście, a które powinny przyświecać uczniom i uczennicom oraz nauczycielowi/nauczycielce przez cały czas.

Media publiczne umożliwiają obywatelom kształtowanie swoich opinii i poglądów, rzetelnie i obiektywnie ukazując i komentując wydarzenia z kraju i ze świata.

Media publiczne nie powinny być finansowane z abonamentu obywateli i budżetu państwa, a tylko z reklam.

Media publiczne zapewniają pluralizm w debacie publicznej.

Media publiczne nigdy nie będą obiektywne ze względu na naciski polityczne.

Bez mediów publicznych nie będą prezentowane programy o wysokiej wartości artystycznej, programy popularno-naukowe, programy historyczne.

W mediach publicznych powinny być pokazywane tylko te programy, które się sprzedają.

Media publiczne dbają o promocję polskiego dorobku artystycznego.

Media publiczne sprawują funkcję kontrolną wobec władzy, ujawniając opinii publicznej jej nadużycia.

2. Poproś uczniów i uczennice, aby podali jeszcze jeden, określony przez siebie argument uzasadniający ich stanowisko w odpowiedzi na pytanie: „Czy media publiczne są konieczne w państwie demokratycznym?” i przedstawili go koledze/koleżance z ławki.
3. Poproś uczennice i uczniów, aby w parach określili dwie możliwe konsekwencje ewentualnego zniesienia mediów publicznych w Polsce.
4. Podsumuj to ćwiczenie, prosząc uczniów i uczennice, aby wskazali na forum klasy, jakie argumenty przemawiają za potrzebą funkcjonowania mediów publicznych w państwie demokratycznym, a jakie przeciwko. Odpowiedzi zapisuj na tablicy. Powiedz, że te uzasadnienia pomogą w prowadzeniu dyskusji w dalszej części lekcji.

MODUŁ 3**PROWADZENIE DYSKUSJI**

(20 min)

1. Rozdaj uczennicom i uczniom materiał pomocniczy nr 11 z czterema pytaniami i poproś ich, aby odpowiedzieli na nie w parach.

- 1. Jaką rolę media odgrywają w zapewnieniu demokracji? Jak dzięki mediom poprawia się funkcjonowanie demokracji?**
- 2. Niezależność mediów jest konieczna dla sprawowania przez nie funkcji kontrolnej w demokracji. Co ogranicza niezależność mediów publicznych, a co ogranicza niezależność mediów prywatnych?**
- 3. Z jakimi trudnościami mierzą się media publiczne w realizowaniu funkcji kontrolnej i informacyjnej, a z jakimi media komercyjne?**
- 4. Jakie zagrożenia mogłyby wynikać z sytuacji, w której większość/wszystkie media byłyby kontrolowane przez jedną grupę/grupę osób o tych samych poglądach?**

2. Powiedz, że cała klasa podejmie teraz rozmowę – zgodnie z zasadami dobrej dyskusji – na temat funkcjonowania mediów publicznych w Polsce. Poszukacie wspólnie odpowiedzi na pytanie: Czy media publiczne są konieczne w państwie demokratycznym? Poproś uczniów i uczennice o zaangażowanie, powiedz, że ważne jest, aby wszyscy mieli szansę na prezentację swojego stanowiska. Poproś ich, aby zmienili swoje miejsca – po lewej stronie klasy niech usiądą uczniowie i uczennice, którzy uważają, że media publiczne są konieczne w państwie demokratycznym. Po prawej stronie niech usiądą ci, którzy reprezentują stanowisko przeciwne. Po środku sali niech usiądą te osoby, które nie mają wyrobionej opinii na ten temat. Powiedz uczennicom i uczniom, że w toku dyskusji, w każdej chwili mogą zmienić swoje miejsce siedzenia, jeśli zmienią zdanie na temat potrzeby funkcjonowania mediów w państwie demokratycznym.

3. Poproś uczniów i uczennice do zgłaszania się do wypowiedzi poprzez podniesienie ręki. Zapisuj na kartce kolejno zgłaszające się osoby i udzielaj im głosu. Dbaj o to, aby każda osoba miała prawo do wypowiedzi, żeby każda wypowiedź trwała nie więcej niż 2 minuty, a w pierwszej kolejności dopuszczaj do głosu uczniów i uczennice, którzy jeszcze się nie wypowiadali.

Poproś wszystkich, aby zanim wyrażą własne stanowisko na zadany temat, podsumowali w dwóch zdaniach wypowiedź swojego przedmówcy/swojej przedmówczyni i wskazali tezę/tezy i argumentację, której użył(-a) przedmówca/przedmówczyni. Dopiero po podsumowaniu wypowiedzi przedmówcy/przedmówczyni, osoba wypowiadająca się ma czas na przedstawienie własnego stanowiska.

4. Poproś uczennice i uczniów, aby w czasie wypowiedzi koleżanek i kolegów notowali stanowiska, uzasadnienia i argumenty, o których nigdy wcześniej nie myśleli.

MODUŁ 4**PODSUMOWANIE**

(4 min)

1. Poproś uczniów i uczennice, aby wśród zanotowanych podczas dyskusji argumentów o potrzebie (bądź jej braku) funkcjonowania mediów publicznych w demokracji podkreślili:
 - a. jeden argument opowiadający się za koniecznością funkcjonowania mediów publicznych w państwie demokratycznym, który wydaje im się najbardziej trafny/słuszny/ciekawy;
 - b. jeden argument opowiadający się przeciw istnieniu mediów publicznych w państwie demokratycznym, który wydaje im się najbardziej trafny/słuszny/ciekawy;
 - c. jeden nowy aspekt myślenia o potrzebie (bądź jej braku) funkcjonowania mediów publicznych, który poznali podczas dzisiejszej lekcji i chcą go lepiej przemyśleć lub uznali, że zmienił ich własne stanowisko z początku lekcji.

2. Zadaj uczennicom i uczniom pytanie, czy ktoś z nich chciałby się podzielić swoim podsumowaniem z lekcji na forum klasy.

3. Podziękuj uczniom i uczennicom za zaangażowanie w lekcję. Podkreśl, że umiejętność dyskusji z poszanowaniem dla różnych poglądów jest kluczem do budowania dojrzałej demokracji, pełnej zaangażowanych, tolerancyjnych i otwartych obywateli. Takie dyskusje można i należy prowadzić nie tylko podczas lekcji, kiedy poruszane są tematy polityczne, ważne w dyskursie publicznym. Warto zasady dobrych dyskusji z poszanowaniem poglądów innych ludzi wprowadzać w życie także w innych, codziennych sytuacjach, np. przy dyskusjach o wyborze miejsca wycieczki klasowej, terminie spotkań klasowych, itd. Uczniowie i uczennice mogą być zaangażowani, tolerancyjni i otwarci na co dzień.

Lekcja 3

Temat: Media szkolne – wprowadzenie do projektu uczniowskiego.

PROPONOWANE CELE W JĘZYKU NAUCZYCIELKI/NAUCZYCIELA:

Uczniowie i uczennice:

- poznają metody działań projektowych i uczą się współpracy z innymi – planują, określają czasowo i dzielą się zadaniami.

PROPONOWANE CELE W JĘZYKU UCZENNICY/UCZNIA:

- będę współpracować w grupie nad określeniem celu, harmonogramu i planu działań, dzięki którym poznam zasady, sposoby, narzędzia i metody pracy mediów oraz dziennikarek i dziennikarzy.

SZCZEGÓŁOWY PRZEBIEG ZAJĘĆ:

- 1.** Wprowadź uczniów i uczennice w temat lekcji i przedstaw jej cele (np. prezentując je na tablicy multimedialnej). Poproś, aby uczennice i uczniowie w parach przez krótką chwilę porozmawiali o tym, jak zrozumieli cele zajęć.

(2 min)

MODUŁ 1 WPROWADZENIE

(5 min)

1. Poproś uczniów i uczennice, aby przypomnieli sobie z poprzednich lekcji, jakie funkcje i zadania pełnią media publiczne w Polsce – zapisz na tablicy kilka z wymienionych, dbając o to, aby na tablicy pojawiło się pełnienie przez media funkcji:
 - a. informacyjnej – o tym, co się dzieje w Polsce i na świecie;
 - b. opiniotwórczej, sprzyjającej swobodnemu kształtowaniu się poglądów obywateli;
 - c. edukacyjnej i służącej rozwojowi kultury, nauki i oświaty poprzez m.in. prezentowanie polskiego dorobku intelektualnego i artystycznego;
 - d. kontrolnej wobec władzy.
2. Powiedz uczennicom i uczniom, że chciałbyś/chciałabyś zrealizować z nimi projekt, podczas którego przez najbliższy miesiąc/dwa miesiące wcielać się oni będą w rolę dziennikarek i dziennikarzy budujących media szkolne. Media te będą wypełniać podobne zadania, jak media publiczne, ale na poziomie małej społeczności Waszej szkoły. Oznacza to, że na bieżąco będziecie relacjonować wydarzenia szkolne i wpływać na opinię uczniów na ich temat oraz informować o ciekawych

przedsięwzięciach edukacyjnych i szkolnych realizowanych przez inne klasy, grupy uczniowskie, które służyć będą promocji i prezentacji codziennych działań uczniowskich.

Poinformuj uczniów i uczennice, że projekt będziecie realizować według następujących kroków:

- a. określenie celu Waszego projektu;
- b. gromadzenie ciekawych informacji źródłowych do audycji, programów, artykułów;
- c. pomysł i plan na to, jak poinformować uczniów i uczennice o pozyskanych informacjach;
- d. znalezienie sojuszników Waszych działań;
- e. zaprezentowanie zrealizowanych działań i efektów Waszej pracy społeczności szkolnej.

MODUŁ 2

PRACA W GRUPIE

(35 min)

1. Podziel uczniów i uczennice na grupy 5- lub 6-osobowe dowolną metodą losowego przydziału do grupy (np. odliczaniem).
2. Podaj uczennicom i uczniom tematy projektów i poproś ich o grupowy wybór, którym tematem dana grupa będzie się zajmować. Propozycje tematów projektów:
 - Zaprezentowanie w mediach szkolnych różnych poglądów i stanowisk (zarówno polityków z różnych partii politycznych, jak i ekspertów, ale także uczniów i uczennic Waszej szkoły) na kontrowersyjny temat polityczny, obecny w dyskursie publicznym, np.: Czy media publiczne są konieczne w demokratycznym państwie? Jakie argumenty przemawiają za wyższymi, a jakie za niższymi podatkami? Czy w Polsce powinien zostać wprowadzony zakaz handlu we wszystkie niedziele? Czy Polska powinna podnosić wydatki na obronność? Czy Polska powinna przystąpić do strefy euro?;
 - Zorganizowanie szkolnej debaty na ważny i aktualny dla szkoły temat lub na temat wyzwań stojących przed Waszą szkołą z udziałem: burmistrza/wójta miasta/gminy, kierownika/kierowniczki miejskiego/gminnego wydziału edukacji, dyrektorki/dyrektora, nauczycielek i nauczycieli, rodziców, przedstawicieli i przedstawicieli Samorządu Uczniowskiego i innych wybranych osób;
 - Zaprezentowanie w mediach szkolnych różnych poglądów i opinii (władz miasta/gminy, dyrekcji, nauczycielek i nauczycieli, rodziców, urzędników, ekspertek i ekspertów lokalnych) na temat przyszłości edukacji w Polsce i wyzwań stojących przed polską szkołą;
 - Przedstawienie w mediach szkolnych opinii różnych uczniów i uczennic oraz nauczycieli i nauczycielek na ważny i aktualny dla szkoły temat, np.: budżetu partycypacyjnego szkoły, kącika dla uczniów, muralu w szkole, remontu klas, menu w stołówce, wprowadzenia wi-fi, dłuższych/krótszych przerw lub zrobienie sondażu wśród uczniów i uczennic na temat tego, co warto w szkole zmienić lub przeprowadzenie kampanii społecznej na ten temat;

- Prezentacja w mediach szkolnych ciekawych przedsięwzięć klasowych zrealizowanych w roku szkolnym 2017/2018 np.: projekt uczniowski, wycieczka, eksperyment, lekcja;
- Prezentacja w mediach szkolnych najważniejszych osiągnięć uczniowskich w zakresie sportu i nauki w roku szkolnym 2017/2018 i 2016/2017.

3. (7 min) Każdej grupie daj flipchart i poinformuj uczniów i uczennice, że w dalszej części lekcji będą wspólnie zastanawiać się nad pomysłami na realizację kolejnych kroków swojego projektu. Poproś, aby wspólnie zastanowili się nad tym, co ma zmienić się dzięki ich projektowi i jaka będzie tego skala, do kogo chcą dotrzeć, w jaki sposób (jakie środki przekazu: gazetka ścienna, gazetka papierowa, wideo), poprzez jakie działania – co konkretnie chcieliby osiągnąć, czego chcieliby się dowiedzieć. Zapisz na tablicy te pytania:

- Co ma się zmienić dzięki projektowi?
- Do kogo chcecie dotrzeć?
- Co chcecie osiągnąć?
- W jaki sposób?
- O jakich działaniach myślicie/Co zamierzacie zrobić?

4. (5 min) Następnie poproś uczennice i uczniów, aby wspólnie zastanowili się nad tym, jak i skąd lub od kogo pozyskać informacje źródłowe w każdym temacie związanym z życiem ich szkoły oraz jak uzyskać informacje/wskazówki o atrakcyjnych sposobach/metodach tworzenia przekazów medialnych, a pomysły zapisywali na flipcharcie.

- lokalne media
- samorząd uczniowski
- rada pedagogiczna
- dyrektor szkoły
-

5. (16 min) Teraz poproś uczniów i uczennice, aby wspólnie zastanowili się, w jaki sposób doprowadzą do realizacji celu i go osiągną, tzn. według jakiego planu przeprowadzą swoje działania. Powiedz uczennicom i uczniom, że przystąpią teraz do opracowania takiego planu, tzn. określą zadania do wykonania, podzielą się nimi między sobą, przygotują harmonogram i określą moment, w którym zakończą realizację danego etapu.

Poproś, aby zastanowili się także, czego będą potrzebować do realizacji zadania (jakich środków, zasobów, materiałów).

Poproś, aby starali się równo podzielić zadania między wszystkich członków i członkinie zespołu i żeby każdy/każda z nich był(-a) za coś odpowiedzialny/odpowiedzialna.

Powiedz także uczniom i uczennicom, że każdy projekt potrzebuje sojuszników, tzn. osób, grup, instytucji, które mogą pomóc w realizacji przedsięwzięcia lub w uzyskaniu

np. materiałów. Zależnie od tego, jakie działanie jest zaplanowane i jakie są potrzeby z tym związane, zachęć uczennice i uczniów do szukania różnych sojuszników. Każdy z nich może zaoferować innego rodzaju wsparcie.

Poproś ich, aby na flipcharcie narysowali i uzupełnili poniższą tabelkę. W czasie, kiedy uczniowie i uczennice wykonują ćwiczenie, nauczycielka/nauczyciel spaceruje po klasie między grupami i wyjaśnia, pomaga w uzupełnieniu tabelki.

MATERIAŁ POMOCNICZY

Główne zadanie	Działania do realizacji	Osoba odpowiedzialna/osoby odpowiedzialne	Termin realizacji	Zasoby – czego potrzebujemy?	Sojusznicy	Informacja o wykonaniu zadania

PRZYKŁAD:

Główne zadanie	Działania do realizacji	Osoba odpowiedzialna/osoby odpowiedzialne	Termin realizacji	Zasoby – czego potrzebujemy?	Sojusznicy	Informacja o wykonaniu zadania
organizacja debaty szkolnej	ustalenie terminu debaty z dyrektorem oraz listy prelegentów	Tomek i Wiola	do 30 marca	wolne, dostępne terminy na organizację debaty, pomysły na kandydatów do roli prelegentów	dyrektor(-ka), nauczyciel(-ka) WOS-u	termin debaty oraz lista osób, do których wyślemy zaproszenia
	przekazanie prelegentom oraz lokalnym mediom zaproszeń, potwierdzenie ich obecności	Rafał, Ania i Wojtek	do 15 kwietnia	treść zaproszeń, oprawa graficzna zaproszeń, telefon i czas na wykonywanie telefonów	polonista/ polonistka, dyrektor(-ka), sekretariat szkoły	lista obecnych na debacie gości
	opracowanie treści pytań podczas debaty	Marysia, Wiola i Grzegorz	do 20 kwietnia	pomysł na pytania, treść pytań	polonistka/ polonista	scenariusz debaty
	poinformowanie społeczności szkolnej o debacie, zaproszenie uczniów do udziału w debacie	Ola, Michał, Martyna	do 30 kwietnia	pomysł na treść plakatu/ ogłoszenia/ ulotek, oprawa graficzna	nauczyciel(-ka) informatyki lub plastyki	plakaty, ogłoszenia
	przygotowanie sali do debaty, zapewnienie dekoracji, nagłośnienia, sprzętu nagrywającego	Marek, Tomek	do 15 maja	dekoracje, stoły, krzesła, mikrofony, głośniki, dyktafon	dyrektor(-ka), wychowawca/ wychowawczynie klasy, nauczyciel(-ka) WF-u	sala gotowa do debaty

6. (5 min) Na koniec poproś uczennice i uczniów, aby zastanowili się, co zrobić, aby o zrealizowanych przez nich działaniach dowiedziało się jak najwięcej osób, w jaki sposób chcieliby zaprezentować szkolnej społeczności efekty swojej pracy. Poproś uczniów i uczennice, aby zapisali swoje pomysły na flipcharcie.

MODUŁ 3**PODSUMOWANIE**

(3 min)

Podziękuj uczennicom i uczniom za ich pracę podczas dzisiejszej lekcji. Powiedz, że wykonali podczas zajęć ogromną pracę, która umożliwi im zdobycie doświadczenia i sprawdzenia się w roli szkolnych dziennikarek i dziennikarzy. Zmotywuj uczniów i uczennice do dalszej pracy, podkreślając, że projekty, które wspólnie będą realizować mogą zapoczątkować istnienie uczniowskich mediów w Waszej szkole.

Pamiętaj, że etap planowania to bardzo wstępna faza realizacji projektu. Teraz czeka Ciebie, uczennice i uczniów etap przygotowania, realizacji i publicznej prezentacji efektów młodzieżowych projektów. Więcej na temat tego, jak organizować i prowadzić projekty młodzieżowe dowiesz się z publikacji prezesa CEO Jacka Strzemiecznego pt. „Jak organizować i prowadzić gimnazjalne projekty edukacyjne? Poradnik dla dyrektorów, szkolnych organizatorów i opiekunów projektów”, [dostępny tutaj](#) ➔

MEDIA.

SCENARIUSZE ZAJĘĆ W PROGRAMIE „EDUKACJA O POLITYCE”

Autorka: Anna Samel

Konsultacje: Dorota Stępnia, Jędrzej Witkowski

Korekta: Weronika Walasek-Jordan

Skład: Jerzy Parfianowicz

Wydawca: Centrum Edukacji Obywatelskiej

Warszawa 2018

*Publikacja na licencji Creative Commons Uznanie autorstwa 3.0 Polska
z wyłączeniem materiałów opatrzonych informacją o prawach autorskich.*